

Side af Sagen, men nøies med Henvisningen; men jeg skal endnu berøre en Grund for en ordentlig Befæstning af Kjøbenhavn, og det er den, at der i en saadan Fæstning er stadt Fjenden en Hindring, som det vil kræve meget betydelig Tid at overvinde. Man har sagt, at en saadan Fæstning kun vil kunne holde sig i 6 Uger, 2 Maaneder osv., men hvorfor søger man ikke at skaffe sig nødtagtige Oplysninger om, hvor lang Tid der udkræves til at overvinde en saadan Fæstning? Saadanne Oplysninger kunne faas, naar de søges; men søges maa de. Hvad fordres der til Beleiringen af en Fæstning? Der fordres en Beleiringspark, og den maa staves tilveie. Nu forudsætter jeg som givet, at vi ikke lade vort Særbanemateriel blive ved Endepunkterne, saa at Fjenden kommer i Besiddelse deraf, men at vi have ført det til Kjøbenhavn, saa at Fjenden ingen Bogne har til Transport af Beleiringsparken. Der udkræves til denne Transport 2,500 Bogne, og da disse Bogne ikke ere tilstede, maa de altsaa oversføres. Beleiringsparken maa altsaa indskibes, den maa atter udskibes, og der maa endvidere indskibes og udskibes et tilstrækkeligt Antal Særbanevogne. Naturligvis oversfører man ikke 2500 Særbanevogne, men man nøies med 100, og paa disse 100 Bogne skal altsaa Beleiringsmateriellet transporteres. Man kan ikke paa-regne mere end et Log hver Dag, og altsaa vil der medgaa omtrent 25 Dage alene dertil. Derefter skal Artilleriet placeres, forinden Beleiringen kan begynde. Nu tillader jeg mig at tro, at man ikke siger for meget, naar man siger, at der vil hengaa 2 Maaneder, inden Beleiringen kan begynde, og naar da Forterne have den tilstrækkelige Styrke og ere skudte tilstrækkelig langt ud, vil der yderligere hengaa en rum Tid, i hvilken Forsvaret kan føres.

Fra det dybe Bærn skal jeg vende mig til det levende, og da med nogle Ord omtale Flaaden. Jeg har alt omtalt, at Flaadens Opgave maa være at vedligeholde Forbindelsen saalænge som mulig, men ved Siden deraf maa det være dens Opgave efter bedste Evne at modvirke Landgangsforøg. Nu er det klart, at jo stærkere vi kunne gjøre Flaaden, og jo kraftigere den kan sættes i Stand til at modvirke Landgang, desto bedre, men at vi i Tiden skulde kunne skabe en Flaade, som garanterer os Noget, anser jeg for en Umulighed. Vi maa desuden erkjende, at Flaadens naturlige Opgave ikke er at søge en Forhaling, men at fremkalde en Afgjørelse, idet den indlader sig i en alvorlig Kamp for at slaa Fjenden tilbage. Altsaa, naar Flaaden ikke er i Stand til mere at gjøre en alvorlig Modstand eller kan standse Fjenden, saa hører Flaadens Opgave foreløbig op, og saa begynder Hærens. At søge at skabe en stærk Flaade kan være rigtigt, men at skabe den paa Hærens Befølning og ved at offre det, som Hæren ikke kan undvære, nem-

lig en sidste Reduite, anser jeg for i højeste Grad uheldigt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) udtalte sig under Forhandlingen om Marineloven om Befæstningsanlægene i Forhold til Flaaden, og han udtalte da, at Flaaden maatte gaa først, og Befæstningsanlægene bagefter, idet Flaaden var Forsvaret i første Linie, og Befæstningen først kunde være det i anden Linie. Det ærede Medlem glemte dog ved denne Betragtning, at Hæren maatte være Forsvarets anden Linie og det befæstede Kjøbenhavn Forsvarets tredje Linie, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg skal derimod urgere, at vil man udvide Flaaden, er Kjøbenhavns Befæstning uundgaelig nødvendig, hvis vi ikke ville opnaa en Gjentagelse af, hvad der skete i 1807. Derfor mener jeg, at man skal ikke alene kaste Diet paa Flaaden, ikke alene paa Hæren — og jeg for mit Vedkommende skal være villig til at gaa med til enhver Bevilling, som det er muligt at skaffe til Flaaden —, men man skal heller ikke glemme Befæstningen; de tre Ting maa nødvendig gaa Haand i Haand. Jeg sagde før, at hvor Flaadens Opgave hører op, begynder Hærens, men Hærens Opgave er af en saa alvorlig Natur, at det ikke paa nogen Maade gaar an at ville tro, at denne Opgave kan løses af disse Militshære, som ere blevne saa varmt anbefalede fra forskellige Sider. Jeg skal ikke komme ind paa en ny Drøftelse af dette Spørgsmaal men skal kun henstille til ærede Medlemmers rolige Overveielse, hvorfor man, hvis de Gambetta'ske Hære have udrettet noget saa Utroligt, da ikke i Frankrig har, idet man skred til at reorganisere Hæren, bygget videre paa Militshystemet, og hvorfor man ikke har gjort det Samme i Italien, hvis de Garibaldi'ske Hære der have udrettet det Utrolige. Nei, der er kun et eneste Land i Verden, hvor man er gaaet Militshveien, nemlig i Schweiz. Det er muligt, at Naturforhold og Folkeopdragelsen kunde gjøre Systemet berettiget der, men jeg vil tilføie, at saalænge den schweiziske Militz ikke endnu har staaet sin Prøve og viist, hvad den kan udrette ligeoverfor en Invasion, kan man ikke henvise til Schweiz og der søge sine Forbilleder. I mine Dine er en Militz kun et nyt Dannevirke; det er et Haab, som vækkes, men et Haab, som skal og maa bryde, og derfor vil jeg ikke være med til at bygge dette op for Folket. Hvis De gennemførte en Militz, vil den være den Grønhøj, hvorunder vi begrave vort Lands Eksistens (Berg: Na!). Det ærede Medlem siger Na, og jeg skal strax komme til ham. Jeg skal ikke komme langt ind paa de Anskuelser, som det ærede Medlem udtalte under Marinelovens Behandling, skjøndt der kunde være skjellig Grund dertil. Men naar vi spørge, hvorfra kommer denne dybe Kjærlighed til Militzen, saa fik denne dybe Kjærlighed besynderlig Illustration ved den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte sig om, hvad en Hær kunde bruges til.